

Madame Gerbeaud

940. 11/8 meghalt...

Osztályozás		Tárgy	640.24	
Hely		Hely	Gerbeaud	
Idő		Idő	1940	
Személy		Személy		
Helyszám		Helyszám		
Budapestre vonatkozó újságcikkek				(Oldal)
				(Köt. v. füz.)
Szerző:		(Idő)	1940. 11. 8.	
Cím: Madame Gerbeaud meghalt.		(Hely)		
Forrás:				

Szerdán délelőtt gyászlobogó került a Vörösmarty-teri Gerbeaud-cukrászda üzleti bejárata fölé; azt adja tudtul, hogy a híres Gerbeaud-dinasztia egyik megalapítója, özvegy Gerbeaud Emilné meghalt. Fájdalom, a *Madame* (így nevezték őt a cukrászda törzsvendégei), nem ül többé tejszinhab-fehér hajával, selyemruhájában a cukrászdában, hogy ellenőrizze, szabályszerű és izléses-e a haboskávét a nemes porcelláncsészében és hogy eléggé ragyog-e az ezüstláca a habos csokoládék alatt.

A *Madame* elköltözött. Elment oda, ahová huszonnégy év előtt előresietett életépárja, Gerbeaud Emil, akivel együtt a nyolcvanas évek elején került Budapestre, hogy itt alapítsa meg azt a cukrászdát, melynek gyártmányai hirt és dicsőséget szereztek a magyar cukrázsiiparnak világszerte.

A *Madame* nyolcvanhétéves volt és nyolcvanöt éves koráig nap-nap után ott ült egyazon helyen, hogy szolgálja vendégeinek izlését, figyelje a személyzet viselkedését és a cég áruinak minőségét, — amire mindenkor féltő gonddal tekintett. Amikor hatvanegynéhány évvel ezelőtt az akkori Gizella-téren a Gerbeaud-házaspár megpillantotta a már híres Kugler-féle cukrászdát, rögtön megértette, hogy ott kell megalapítani azt az édességüzletet, ahonnan a világ cukrázsiiparát „kifordítják a sarkából.” Az üzletet meg is vásárolták és azután — becsukták. Amikor néhány hét múlva a Gerbeaud-cégtábla került az üzlet fölé, megnagyobbított helyiség és nemesmivű butorberendezés lepte meg a látogatókat. Olyan szép volt ez a cukrászda, amelyet idáig nemesak Budapest, de Európa egyik nagyvárosa nem láthatott. Futótűzként terjedt el a cukrászda eleganciájának, a személyzet udvariasságának és csinososságának a híre, ugyannyira, hogy mindenki, aki Budapestben a társaságban számított, bejáratos volt ide. A kir. hercegi család éppúgy napivendége lett Gerbeaudéknak, mint a születési és pénzarisztokrácia sok-sok tagja.

Az akkori idők divatjának megfelelően itt adott egymásnak találkozót az előkelő aranyifjúság. Gyengéd szálak is szövédték a Gerbeaudban. A *Madame* büszkélkedve emlegette, hogy ennek vagy annak a házaspárnak meghatott szerelme is az ő kuglófos, habos csokoládéja mellett indult el.

Természetes, hogy fellendült a Gerbeaud-cukrászda. Annyira közkedveltek lettek a portékái, hogy szinte egyazon időben Fiumében és Budapestben is egy-egy gyárral kellett kibővíteni a cukrászműhelyt. A milleniumi esztendőben új, kecses palotácskával gazdagították Gerbeaudék a fővárost: a híres Gerbeaud-pavillonnal, mely még ma is ott diszeleg a Stefánia-úton. A megnyitó ünnepélyen nem kisebb személyiség volt jelen, mint *Ferenc József*. Ide járogatott *Erzsébet királyné* is, akinek egy zenés délutáni uzsonnáját gyönyörű festményben örökítette meg *Márk Lajos*; ez a kép ma is ott pompázik a Gerbeaud-pavillon egyik falán. A kommunizmus nem kimélte meg Gerbeaudékat sem. Az öreg Gerbeaud Emil annyira szívére vette az akkor átélt borzalmakat, hogy röviddel a kommün után, 1919 november elején meghalt. A cukrászüzem részvénytársasággá alakult át, de *Madame Gerbeaud* maradt az élen és éppen olyan féltő gonddal vigyázott üzlete hírnevére, mint amikor csak kettejüké volt a cukrászda. Ott üldögélt két év előtti, nyolcvanöt éves koráig. Egy őszi napon, amikor már hosszabb ideig gyengélkedett, ágyba került a *Madame*. Azt hitte, csak egy-két napig tart rosszul — és két évig feküdt. Mig azután szerdán délelőtt, kilenc óra tájban, szenvedéseitől megváltotta a halál és elvitte — fel a habos felhők közé.

Kisírt szemmel szolgálnak ki a kisasszonyok és bánatosan dolgozik az irodaszemélyzet. Őt leánya, három veje, akik közül a két Radocza dr. a részvénytársaság ügyvezető-igazgatója, tizenegy unokája, három unokaveje és három dédunokája gyászolja Gerbeaud Emilné. A *Madame*-ot pénteken délután három órakor temetik a társadalom nagy részvéte mellett a kerepesi úti temetőben. Férje mellé, ahol anyai évtized szorgos munkája után megtalálja békés, örök pihenését.